

Kiadja a 66. gyalogezred.
Megjelenik kéthetenként.

A lap jövedelme az ezred „Katoná-otthonát” gyarapítja.
Szerkesztőség és kiadóhivatal tábori posta 618.

Egyes számúára 30 fillér.
Pályaudvarokon 50 fillér.

Látogatás a fronton. Ung vármegye küldöttsége ezredünknel.

Pár hét előtt vetődött fel a kedves ötlet, hogy Ung vármegye a mi ezredünk szűkebb hazája küldöttségileg meglátogat bennünket. Junius 24. és 26. napjai már meg is hozták ezt a páratlan örömet, megtörtént a frontlátogatás!

Ennek az eseménynek nemcsak a kedvsége fontos, de a főértékét abban látjuk, hogy ez hű kifejezője annak a szeretetnek, melyben a polgárság hadsereggel összeforr s amely a jövőre nézve zálogot nyújt nekünk szebb reményekre . . .

*

Ung vármegye küldöttsége, mely frontunkat meglátogatta, jun. 23-án a délutáni vonattal hagyta el Ungvárt és a kellemes csatlakozás folytán már 24-én délelőtt elérte a kis galíciai végállomást. A küldöttség tagjai *Matyaczkó* Tivadar nagyprepost vezetésével a következők voltak: *Fekesházy* Gyula várm. árvaszéki elnök, *Fekesházy* Miklós városi főjegyző, *Gulácsy* Árpád várm. főorvos, *Szabó* Zoltán fősoldgábiró, *Deák* Gyula polg. isk. igazgató, *Harmath* Ödön agyagipari isk. tanár és *Petrovay* György pénzügyi szám-

tiszt. A küldöttséget utjában *Grünstein* főhadnagy kísérte el.

A vasutnál a feltűnést keltett „civil” magyar urakat *Helmer* alezredes ezredparancsnokunk fogadta kinek kíséretében *Callmayer* kapitány ezredsegédtsízt, továbbá *Minkus* kapitány, *Berez* és *Csiszárík* tábori lelkészek jelentek meg.

Ezredparancsnokunk üdvözlő szavai és *Matyaczkó* nagyprepost válasza után a társaság elhajtatt az ezred Katonaotthonának kies fekvésű telepére. Itt *Stumvoll* főhadnagy és *Reismann* dr. zászlós, mint telepparancsnok illetve a Katonaotthon vezetője tették meg jelentéseiket és a vendégek szállásaikra tértek, melyeket e célra az otthon barakkjaiban rendeztek be.

Bár az idő esőre fordult, a társaság a szabadban rögtönzött sátor alatt tilt ebédhez, mely végig kitünő hangulatban folyt le. Az ungvári tisztek kivonása a rajvonalból taktikai okokból nem volt lehetséges és így szűkebb keretben pergett le a fogadtatás e része, mint tervezték.

Ősi szokás szerint tósztok hangzottak el, melyeknek sorait *Helmer* alezredes nyitotta meg. Poharát az ungmegyei harcosok, mint a haza

hős védőire üríti. *Matyaczkó* nagyprepost az ezred legénységét és tisztikarát élén *Helmer* alezredessel életeti, akiknek elhozták a hálás Ung megye felvételére fűző kiánóságát, hogy győzelmes békével térjenek vissza hazájukba, Ungmegyébe, ahol meleg szeretet várja a dicsőségesen küzdő katonákat. *Szabó* Zoltán felköszöntőjében a polgárság és katonaság közti szeretetteljes barátságról beszélt, mert ma — ugymond — minden polgár is katona.

Ebéd után kocsira ült az egész társaság, hogy megtekintse az első vonalat. A vendégek jóleső érzéssel szemlélték a szokatlan látványt: a gondosan kiépített állásokat, tüzéségi megfigyelőket és egyéb be rendezéseket.

A hosszu kirándulásról vendégeink az ezredparancsnokság fedezékeibe tértek vissza, ahol a parancsnokság vacsoráján vettek részt. Maga a fedezék, mint olyan mesteri munka s ugy ez, mint annak megvilágítása egy 100 gyertyafényű acetylen égővel élénk tetszést keltett.

Vacsora után ritka szép látványban gyönyörködhetek az urak, a amennyiben megtekintették a fény szórók működését, amint ép az el-

lenséges állásokra árasztottak nap-pali világosságot.

Ezután a Katonaotthonba tértek a vendégek, ahol — dacára a galiciai éghajlat hűvös éjszakáinak — még jó ideig elszórakozott a társaság hallgatva a váltakozó hangszereket, melyeknek az ágyuk zaja adta meg a háborus hangszerelést.

A második nap programját reggel 8 órakor *Matyaczkó* nagyprépost miséje vezette be, melyen a vadászszázad és egy géppuskás század vett részt. A misén előbb magyar, majd ruthén nyelven is szólt a katonákhoz s többek között így szólt:

A mindenható hatalmas Isten szent nevében jöttünk hozzátok szent hazánk földjéről viszontlátni s üdvözölni benneteket, akik házi ezredünk kötelékébe tartoztok.

Amikor Israel népe az Igéret földjére be akart vonulni, hogy elfoglalja szent örökségét, Josua Jerikó falai előtt hatalmas ellenállásra talált. Amint tűnődik magában, mi-kép vigye győzelemre népét, egyszerre csak megjelenik előtte egy kivont kardú férfiú:

Egy zászlósnak.

(Egy öreg harcos elbeszélése)

Irtó: **Idem.**

(Folytatás.)

Mély gondolatainkból a szerbek hat gépfegyverkattogása riasztott föl pokoli zajával. De sok árva gyermek, fiatal asszony, szülő várja majd hiába apját, hitvesét, gyermekét! . . .

Nincs sok önök fiuk! — szölt önkéntesünk. A drótokat tönkre kell tenünk, különben holnap nincs raszt s kezdetjük újból. Cszuzva mászhatunk csak előre. Ha felemelkedünk, egy golyó fektet le újra — örökre. Nem akarom annak a 30 lépésnek golgothai kinjait leírni, de nem is tudnám. A mi részünkről is megkezdődött már a rettenetes tűz. Mi tehát a két tűz között voltunk. Tíz lépés választott már csak el kítettől célunktól, azt hittük elérjük már s ott nyugodtabban dolgoz-

— Ellenségünk vagy-e vagy pedig barátunk? kérdezte.

A látott alak pedig ekként felelt: Isten angyala vagyok s azért jöttem hozzátok, hogy Isten segítségéről biztosítsalak benneteket.

Amiként az angyal jött isteni küldetésben, úgy jelentünk meg mi is itten Isten szent nevében azért, hogy győzelmetekért szívünk lángoló hevével imádkozunk és könyörögjünk.

A szent misét e percben a haza üdvéért, végleges dicső győzelmünkért és a Ti drága éltetek fennmaradásáért mutattam be, úgy a magunk, mint az otthonmaradottak nevében is.

A szabad Ég alatt most újra Istenhez emelem lelketem s Rátok, fegyveretekre, sorsotokra az Ő szent és bőséges áldását kérem. Imádkozom Hozzá, hogy a végleges győzelem szent pálmájával mielőbb hozzánk visszatérjetek s a magyar hazánk szent földjét csókjaitokkal illessétek.

A viszontlátásig, úgy legyen! Amen!

A szent beszéd után, mely mély ér-

hatunk, mert az ellenség golyói a drótakadály előtti földhányásba fúródnak be, saját lövegeink pedig fölöttünk süvitenek el. Már-már azt hittük, egyikünk sem marad le, amikor bennünket is észrevett az ellenség s irtózatos golyózappal árasztott el „Előre fiuk!” kiáltott önkéntesünk. Leszámolva élettünkkel fölugrottunk s egy szökéssel a drót elé értünk, mert a földhányás mögött már biztosabban éreztük magunkat. „Itt vagyunk mindnyájan?” kérdezte. Egy hiányzik közülünk feleltük. Ott feküdt bajtársunk a földön tőlünk 10 lépésre, kezeit Ég felé emelve jajgatott, de jajkiáltását túlharsogta a gépfegyver halálos kattogása. Nem szabad ott hagynunk őt fiuk — mondotta — hogy még holttestét is keresztül járja egy pár golyó. „Ide kell hozni.” Erre már egyikünk sem vállalkozott. Ekkor önkéntes urunk felugrott s egy pillanat alatt ott ter-

zést váltott ki a jelenlevőkből, a vadászszázad megtekintése következett. A derék vadászok a háborúból kóstoló gyanánt bemutatták a modern támadási módszert egy éles rohamgyakorlat keretében, majd az árokba való nyomulását után annak felgöngyölítését mutatták be.

Az izgató gyakorlat végeztével még látogatások voltak az állásban, délután 1 óra 30 perckor diszembé volt a Katonaotthonban, melyen minden zászlóalj is képviseltette magát.

Helmer alezredes megköszönte a fáradságos vendéglátást, ép úgy a szeretetadományokat, melyeket a legénység részére küldtek. Biztosítja Ungmegye közönségét, hogy a 66. gyalogezred hálával és szeretettel fog e szép napokra visszaemlékezni, melyek csak szorosabbá teszik a megye társadalma és ezred közti viszonyt.

Matyaczkó Tivadar Öfelsége a királyra, a vitéz csapatok legfelsőbb Hadurára emelte poharát.

Szabó Zoltán pedig Helmer alezredes feleségét éltette.

Deák Gyula pohárköszöntőjében

mett bajtársunk mellett. Az ellenség e pillanatot is fölhasználta. Célzott, rálőtt. A következő pillanatban egy irtózatos jajkiáltás s a mi önkéntesünk is ott feküdt mellette. Halálosan érte-e a gyilkos golyó, még nem tudtuk. Szívszorongva vártuk a következményeket. Láttuk, amint átkarolja bajtársunkat s egyik könyökével tolva magát, csuszott felénk vissza. Piros vonal jelezte útját. Mindkettőjük vére egybefolyt.

„Haldoklik — mondotta mikor hozzánk ért. Segíteni rajta már nem lehet.” Szemei kifordultak, arca eltorzult, ajkai még mozogtak, de hangot már nem tudott hallatni. Egy védett helyen lefektettük.

„Fiuk fogjatok munkátokhoz. A ránk bízott nehéz, legfontosabb feladatot el kell végeznünk.”

„De hiszen az önkéntes ur is vérzik!”

„Nem baj, de még élek.”

Alsó lábszárán, a csontot is eltör-

az alezredes ur személyét apostrofálja, kibén a kitünő katona, kellemes ember és a hősléki, bátor, a háboru viharaiiban megedzett parancsnok erényei összpontosulnak és aki alatt különös öröm királyért és hazáért szolgálni. *Helmer* alezredes másodsor is szólván poharát a távozó *Berecz* István táb. lelkesre türiti, aki nehéz időkben, súlyos harcokban közel másfél éven át kiváló hűséggel és páratlan odaadással töltötte be a tisztét a 66. gy. e.-nél.

Ebéd után még a ballonos osztagot tekintették meg a vendégek, majd a a fényképezőgépek katonása iparkodott a ritka látogatás emlékéit megrögzíteni.

Az Otthon gyűnyörű környékét is megtekintette a társaság és a legbájosabb hangulatban a kényeszerű bucsu elvitte tőlünk kedves vendégeinket.

Este 6 órakor Lembergen át elutaztak szép Magyarországra.

*

Egy ritka körülmény tette érdekessé még a bucsut is. Derék bajtársunk *Fekésházy József* hadnagy

ve furódott keresztül a gyilkos golyó. Irtózatos seb volt.

„Ne nézzetek most engem!” Én is tudom még teljesíteni kötelességemet. Felállani úgy sem tanácsos. Sebemet zsebkendőmmel kötöttem be. A vérzés még el nem állott, de holnap átkötik, ha Isten segít. Tehát gyorsan munkához, fiuk.” Elváltunk. Bombáinkat elhelyeztük, a drótkerítés alá, sok helyen az ollóval is utat vágtunk rajta. Eközben saját tüzelésünk megszűnt a falu felől, egy irtózatos „hurrá” kiáltás reszketette meg a levegőt. „Jönnek! amíg lehet vágjátok a drótot. Most gyorsan a bombákhoz. Rántsátok meg a zsnort.” Az irtózatos robbanás egerázó hangjában elhallott a „hurrá.” A drót legtöbb helyen levegőbe röpült s még öt perc múlva is hullott ránk a föld. Én még most is alig hallok a balfülemre, de nem baj, munkánkat reményen felüli si-

ép 25-ikén indult szabadságra s így a frontlátogatók között levő édesatyjával együtt utazott haza Ungba. Volt is tréfa: eljött az apa a fiáért, nehogy valami baja essék „az uton.” Vajjon ki volt boldogabb az együttutazás örömétől: apa vagy fia? Azt hisszük, azok, akik otthon mindkettőjüket várták . . .

*

A küldöttség 27-én a reggeli vonattal érkezett meg Ungvárra, hol élénk érdeklődéssel várták már őket. Hazaérkezésükről a következő sürgönyben értesítették ezredparancsnokunkat:

Helmer alezredes
hatvanhatodik gyalogezred

Táboriposta 618.

Szerencsésen hazaérkeztünk. Újlag fogadja Alezredes ur és tisztikara a szives fogadtatásért legmelegebb tiszteletünk, őszinte nagyrabecsülésünk és örök hálaünk kifejezését.

Ung vármegye
frontlátogató bizottsága.

(*)

kerrel végeztük el. Századunk lelkesítő hurrá kiáltásokkal rohant keresztül az általunk megrongált dróttakadályokon s alkonyatkor benyomult a szerbek állásába. Hat órákor már jelentette a századparancsnokunk, hogy készen vagyunk. „Hol van Mihályi önkéntes?” — ez volt első kérdése parancsnokunknak.

Odavezettük hozzá. Erős lázban ott feküdt a zöld pávsiton. Szemével fájdalmasan tekintett föl ránk s mintha emlékezetébe akarna hozni valamit, kezét homlokához szorította.

Mihályi! szólította parancsnokunk.

Nem felelt, csak fáradt szemét fordította feléje.

„Mihályi” szól másodsor parancsnokunk — páratlanul bátor magatartással fokozta ezredünk hírnevét. Mai sikeres támadásunk oroszlanrésze neked köszönhető.

Az ezred alapjai.

Sokat emlegetett tény, hogy a katonák míg egyrésztől véruket ontják a hazáért és királyért, másrésztől az anyagi küzdelmekből is ki veszik részüket.

Ennek az anyagi erő kifejtésnek hatalmas megnyilatkozásai azok az alapok, melyek részben már békében léteztek, de most kaptak igazi erőre; részben pedig azok, melyeket a háboru szült.

Leghatalmasabb alapunk az özvegy- és árvaalap, mely immár 100 ezer koronát tesz ki. Katonák filléreiből állott elő ez a szép összeg, hogy az elesett hős katonák árvaínak, özvegyeinek könnyeit száriítsa fel. Ez az alap a folytonos gyűjtések következtében állandóan növekszik.

Másik háborus alapítás az ezrednél a *hadialap*, mely közel 40 ezer koronára rug. Ezt az összeget a tiszt adományok létesítették és célja, hogy a nagy világháboru emlékéit ápolja. Ebből eddig különösen arcképek és fontos állások festése került kivételre, a háboru után azon-

Ezért fogadd hadseregparancsnokunk dicsérő elismerését.” Kezét nyújtotta feléje. Nem tudom hallotta-e, mit beszéltek hozzá. Mindkét kezével megszorította parancsnokának kezét. Ajkai mosolyra nyiltak, lázálmai elhagyták s alig hallható hangon suttogetta:

„Megyünk rasztra?”

Századunk másnap tartalékba ment hátra. Nagyon jól esett a pihenés.

—

Igy hallottam én ezt szóról-szóra egy öreg népfelkelőmtől. Még többet is beszélt volna zászlósunk hőstetteiről, ha ő maga be nem toppan a dekkungba.

„Miről beszélgetnek öreg?” kérdezte.

„Az t mondtam el, hogy én már régen ösmerem a zászlós urat” felelte az öreg bakám és eltávozott, Vége.

ban fontos hivatás vár erre az alapra, a hadisírok gondozása, az ezred nagy csatahelyeinek megjelölése stb. tárgyában. Ez az alap is hónapról-hónapra gyarapszik.

Kisebb háborus alap a *haditartalékalap*, mely 3 ezer koronán felül áll.

A hadisíralapok közül első helyen áll a *tiszti alap*, közel 35 ezer koronával. Ez a háboru alatt csak a coupon-kamatokkal nő.

A *zenealap* igen lényeges teljesítményeket produkált a háboruban. Két teljes felszerelést szerzett be a táborban levő és a kádernél volt zenekar részére s még így is közel 2 ezer korona vagyona van.

Az ungvári tiszti pavillon parkjának gondozására létesült *kertgondozó-alap* megszabadult a háboru folyamán terheitől s szintén aktív eredményt mutat fel. Jelenleg a kert a 67-es káder tulajdona, így most nem érinti ezredtünket.

Az ezred tulajdonát képezett fogat eladásra került, melynek bevételéből a *kocsi-alap* létesült 4000 koronával.

Ezenfelül van még egy *vegyes-alap*, amelyből az ipari szakmunkák, épületgondozás stb. nyerneket fedeztet.

Mindezen alapoknak jelenlegi kezelője *Kosanovic* őrnagy, ki nemcsak az alapok mintaszerű rendben tartásával, de az alapok növekedése érdekében kifejtett propagandájával is jelentékeny érdemeket szerzett.

Az alapok összegeit az ezred hadikölcsön kötvényekbe fektette s így azok most fokozottabb mértékben kamatoznak.

ff.

HIRDETÉSEKET

lapunk részére elfogad a
HATÁRSZÉLI UJSÁG
kiadóhivatala

SEBLÁZ.

*Sebesülten, lázzal, öntudatlanul,
Befektették egy zörgős szekérbe.
Megindultak rögös, rázós utakon,
Ott feküdt némán, megaludt vérbe.*

*Ment a szekér, döccent, jaj, hogy felriadt,
Fájt a sebe, csikorgott a csontja.
A kocsis hajl, nem lát, lovak riadnak,
Golyók süvitnek minden bokorba.*

*Halmok zökkenésén, csatákon is túl,
Csendesedik, elalszik a vitéz.
Fáradt testtel (nem aludt három éjjel) -
Lázálmoknak szép világába néz.*

*Rongyos falu mellett, amint haladnak,
Azt álmodja, városon mennek.
Ha egy sáncba meg-megakadnak,
Hogy egy bájos ligetben pihennek.*

*Leégett ház, tornyok romjai mellett,
Amint futnak, Keletről álmodik.
Hintán viszik fekete rabszolgák,
Ő az álmok fia. csak álmodik.*

*Szép leányok állnak, amerre jönnek,
Csókokat intenek, virágot szórnak.
Pacsirták dalait muzsikának hallja,
Szövegét fujja minden akkordnak:*

*Édes egyetlenem, kicsi virágom. . .
Jaj a sebem. . . fáj. . . nyilal bele. . . szúr!
Szekér megtorpan, kocsis hátranéz:
Mi baja, mit kíván kadét úr?*

— *Hurrá! Fiuk! Roham. . . Utánam! Lőni. . .
Előre, előre. . . Jaj nincs erőm. . .
Lankadtan hátradől, viszi a szekér,
Lázasan, véresen, szenvedőn. . .*

1915. június 16.

Balla Pál, hadnagy.

A „Katona-Otthon“-ból.

Már több ízben emlékeztünk meg azokról a sportversenyekről, melyeket ünnepélyesebb alkalomból szokott a Katona-Otthon vezetősége rendezni. Természetes dolog, hogy nem kell itt valami modern versenyekre gondolni, de olyan testedző gyakorlatokkal foglalkozik a legénység, melyek egy része harcászati

ményeknek. A kétségtelen elsőséget a párkányra elhelyezett pénzdarab elvétele fejezi ki. Ez le szokott hullani, ami nagy derűtséget vált ki a nézőkből, mert hiszen a pénzdarab nélkül nem érvényes a mászás és kezdenek a versenyzők előlről e fáradságos versenyt.

Igen népszerű verseny a *lepényevés*. Mint

.1

szempontból fontos (pl. gránátvetés, futás, ugrás stb. részben pedig mulattató természetű. (mászás, lepényevés, zsákban futás.)

Mai számunkban három képet közlünk, melyek ép e humoros, mulattató körből valók. A *mászók* — ha felérnek a pózna tetejére — még nem feleltek meg a versenybeli követel-

képünkön is látható, csak úgy dől a jókedv a nézőkből, amint az igyekvő evőket figyelik. Ezekre ez evőkre nem lehet szót emelni, hogy nincsenek tisztában az etikett szabályaival, mert ime láthatjuk, hogy nem nyulnak kézzel az ételhez, bár azt el kell hallgatnunk, hogy evőeszközt sem használnak. A bakák szerint

ez a legokosabb verseny. mert ebben minden résztvevő nyer. Hogy mit? Hát amit meg-evett . . .

örömeit látjuk a zsákban futással feléledni a fronton. De ugy-e bár, hiszen az is a tulajdonképeni cél, hogy a front mögött a messzi

II.

Harmadik képünk a *zsákbanfutás* versenyt ábrázolja. Közismert, minden népünnepevény látott szám ez és talán épen ezért olyan nép-

otthon levegőjét varázsoljuk a lelkünkbe. És ha valaki meglátja, mily derüs lélekkel sportolnak bakáink, akkor meggyőződhetik

III.

szerű itt a fronton is, mert hiszen hazaviszi lelkünket az igazi otthon körébe és annak

róla, hogy a Katonaotthon sikerrel dolgozik ez irányban.

Látogatás a kádernél.

— Egy szabadságos élményei.

Az utazást a legtöbb ember, mint rémképet tartja emlékezetében. — Hogyisne! Az az utálatos zakatolás, kényelmetlenség, ülve aludni és ki tudná megmondani, hányféle tortura teszi próbára a gyenge emberi idegzetet egy utazás keretében.

De bizony másképp gondolkozik a szabadságos katona. A vonat zakatolásában tisztán hallja a legédebb melódiákat, az emberek körülötte kedves angyalok, az ülőhelyében menyéi álmokat alszik és ha az ellenőr felriasztja álmából, még azt is egy kedves ismeretlennek kész tekinteni, aki barátságosan érdeklődik az ő ezer boldogságot igéző utja iránt.

Ilyen hangulattól telten érkeztem meg haza — szép Magyarországra s miután szerettem körében töltöttem pár kedves napot, követtem baráti érzésemet s meglátogattam pajtásaimat Eperjesen, a kádernél.

Az állomáson egy 3 tagú diszküldöttség fogadott, mely azonban titokban tartotta, hogy ez a megtiszteltetés nekem, mint személynek vagy pedig az ezredűjság rettegett szerkesztőjének szól-e.

Meghatottan szálltunk kocsikba, melyeket természetesen költségemre rendeltek oda.

Az egész 66-os társaság ott volt a Bergerben. Elémbe futottak, nyakamba borultak, barátságosan hába vágtak, hogy csak úgy nyögtem belé, mindezt saját számlájukra, s a nagy öröme (délután volt) megittunk fejenként 33 likört, de ezt már az én számlámra.

Az ut fáradalmait egy cigányzenés kávéházban pihentük ki ezen az estén, különben, hogy ismétlésekbe ne bocsátkozzam, ugyanígy pihentünk a többi estén. Változás csak a korcsma neve és az ital mennyisége volt, a lényeg: ivás és zene mindig ugyanaz. Természetesen (talán már felesleges mondanom) költségemre.

Második nap délben szűk baráti körömmel bevonultam a tiszti ét-

kezőbe, ahol nagy gaudiummal fogadtak. Itt a szerkesztő! csatakiál-tással néhány tiszt a sturmpatrulokra emlékeztető mozdulatokkal közeledett felém, s harsány hangon vont felelőségre, hogyan merem belőlük gunyt üzni a Tábori Ujságban?

Hogy azután mi történt, arra nem tudok visszaemlékezni, de alighanem kézigránátharc volt, mert még most is zug a fülem, amint ordították: einudzwanzig, zweiudzwanzig, dreiudzwanzig . . .

Az egész ügyet az esti sörözésnél rendbe hozták.

Következő délelőtt az eperjesi Főutca korzójában gyönyörködtünk, egyszer csak megszólít kettőnket egy főhadnagy:

— Figyelmeztetem Önöket, hogy a bajonettet felül kell viselni!

Miután nem volt übersvungom és nagyon féltem a szigorú főhadnagy úrtól, ettől a naptól kezdve egy spárgát kötöttem át derekamon s így tündököltem Eperjesen.

Ettől kezdve aztán igen megszerethettek a kádernél, mert akivel csak találkoztam, rám nevetett. — Nem is felejttem el ezt a sikeremet soha a főhadnagy urnak.

Általában igen barátságos volt hozzám mindenki, de akadtak elenészes érzületűek is, akik azt kérdezték, hol jobb: a harctéren vagy otthon. Természetesen meghoztam nekik az örömet s azt feleltem: a harctéren . . .

Hát most meg is jöttem s mondhatom, hogy sok fura dolgot láttam ott, ami itt nem létezik. A legtöbbje ismeretlen fogalom nekünk, de nevüket, mint furcsaságot feljegyeztem magamnak. Ilyen a *rukkolás*, ami igen különös dolog lehet, mert mindenki részt vesz benne; a *kaszárnyainspekciós*, amiről szintén nem tudom micsoda, de egy ilyen tisztól azt kérdezték, miért állsz és ülsz te 24 órán át egy helyen?

Ez egy kicsit elidegenített s ezért nem vágyom a káderhez. Nem is ajánlom senkinek, nem való az ényelemszerető embernek . . .

— Berecz István áthelyezése.

Ezredünk köztiszteletben álló és mintegy másfél esztendőn buzgón működő tábori lelkészét, Berecz Istvánt áthelyezték a kassai Res. Spítálba szolgálattételre. Midőn fájó szívvel veszünk tudomást távozásáról, kedves kötelességünk e hasábokon megemlékezni ezredünk kötelékében kifejtett működéséről. Nem elégedett meg a szoros értelemben vett szolgálati teljesítményekkel, de agilitásával minden szépnek és jónak mozzgó lelke volt. Így „Katonaothonunk“ gyors létesítése nagy mértékben az ő közreműködésének köszönhető, ép így ő volt az, aki lapunk alapításának eszméjét propagálta illetékes helyen. A rajvonalat járva megismerkedett a tisztikar és legénység legbensőbb vágyaival, s mint ezeknek szószólója mindnyájunk igaz hálijára tarthat számot. Midőn most Istenhozádot mondunk Berecz Istvánnak, biztosítjuk, hogy az egész ezred szeretete kíséri útjában.

— **Kitüntetések.** Hantsch Brunó főhadnagy még az elmúlt évben német kötelékben vívott ütközetekből kifolyólag megkapta a német vaskereszt II. osztályát, míg a német hadiérdemem Balogh József és Bródy György őrmestereknek jutott jól megérdemelt osztályrészül. Weisz József gyalogos az I. oszt. vitézségi érmet kapta, Böhm zászlós, Szunyog József gyalogos és Gubkó őrmester pedig a II. oszt. vitézségi érmet. Az ezüst érdemkeresztet a koronával a következőknek tűzték a mellére: Gassner József ezredtambour, Demmel Rudolf és Eisner József számvivő őrmesterek, végül Rendeli Milán I.-ső osztályu fegyvermester.

— **Uj zászlósok.** Ezredparancsnokunk június hó folyamán *Kaszaniczky István* és *Horváth Béla* hadapródjelölteket zászlósokká nevezte ki.

— **Uj regimentpáter.** Az eltávozott páterünk helyébe *Csiszárík Viktor* tábori lelkész került, kit ezután is üdvözlünk új állásában.

— **Uj harcosok.** Június hó folyamán az ezredhez a következő tisztek csatlakoztak: *Tarcsay* kapitány, aki az 1. zászlóalj parancsnokságát vette át, továbbá *Schneider*, *Propper*, *Szoták*, *Glanz*, *Groszmann* zászlósok és *Kronovics*, *Stefanyik*, *Lengyel*, *Markovics* aspiránsook.

— **Uj káderadjudtáns.** Mint értesülünk, a pótzászlóalj segédtszti állását a gyógykezelésből visszatért *Faulhaber* kapitány vette ismét át. Ezen alkalomból a távozó segédtsztnak, *Pataky* főhadnagynak a pótzászlóalj napiparancsban köszönte meg viselt állásában kifejtett munkásságát.

— **Vezénylések.** *Gojdics*, *Lányi* és *Glanz* zászlósok a frontmögötti géppuskás tanfolyamhoz (Tábori posta 318), *Koch* főhadnagya a hadosztályhoz vezényeltettek. *Platthy* hadnagy bevonult az ezredhez és helyébe az altiszti tanfolyamra *Méri* főhadnagya került.

Szabadságon vannak: *Manosuchek* főhadnagy, dr. *Eszényi főorvos*, *Fekésházy*, *Darvas* és *Szőnyi* hadnagyk, továbbá *Vörös*, *Kunsch* és *Ádám* zászlósok.

— **Szabadságról visszatértek:** *Mauks*, *Grosz*, *Stoppel*, *Koch* főhadnagyk, dr. *Szarvasi*, *Leyer*, *Oreskovics*, *Klug* hadnagyk, *Schuster*, *Tótin*, *Grünbaum* zászlósok és *Kozma* eg. zászlós.

— **A káderhez.** Mint létszámfelettieket az ezredparancsnokság a következő zászlósokat vezényelte a pótzászlóaljhoz szolgálattételre: Dr. *Rozsy*, *Cidlik*, *Marx*, *Adler*, *Motal*, *Bánó*, *Horváth* és *Zseltyayt*. Ugyancsak visszaküldték a káderhez a tiszti transporttal felérkezett *Bötös* hadnagyot is, mint beteget.

— **Névmagyarosítás.** A m. kir. Belügyminiszter f. évi január 3-án kelt rendeletével megengedte *Bóna* (Gál) *János* 66-os szakaszvezetőnek, hogy családi nevét „Gál“-ra változtassa.

— **Betegén távoztak** el az ezredtől: *Ratkóczy* és *Vásárhelyi* hadnagyk, *Barna* eg. zászlós, továbbá *Szvitelszky* hadapródjelölt.

— **Adományok.** Ezredünk *Katona Otthona* javára a lapunk részére és címére érkező adományokon kívül is érkeznek pénzküldemények. Ujabban az Otthonban való időzésük ötletéből adományoztak: *Minikus* kapitány 12 K, *Burián* főhadnagy 3 K, *Grausz* főhadnagy 5 K, *Federer* hadnagy 5 K, *Ács* hadnagy 10 K, *Podhajecky* hadnagy 10 K, *Dr. Simonovics* főhadnagy 10 K. Aczél főhadnagy 10 K-t. Ugy ezen adományokat, mint az ezredparancsnokunk székhelyén játékból befolyt 12 K-át hálásan köszöni és nyugtázza a *Katona-Otthon* vezetősége.

Veszteségeink. Az álló harcnak június 15-ike óta a következő áldozatai vannak: *Sebesültek:* *Berkela* 16. század, *Szoták* Stab, *Lapanits* 12. sz. *Milder* 12. sz. *Olexik* 12. sz. *Tkács* 9 sz. *Sanulyka* 9. sz. *Gajdos* M. G. IV. *Vékony* Techn. Komp. *Gulyás* 11. sz. E. F. Korp. *Halapin* 12. sz. Inf. *Károly* 12. sz. Korp. *Tokár* 14. sz. *Lizanecz* 16., *Cserepka* 16., *Bojko* 12., *Beczanit* 11., *Uram Lesko* *András* 9., *Lihi Pál* 9. sz.-beliek. *Elestek:* Inf. *Babics* *Mihály*, VI. 12-én 12. sz. *Ungbükös*, (Ung-megye.) Inf. *Datka* *György* 11. sz. VI. 16-án *Kohariháza*, (Gömör-m.) Inf. *Mandzik* *Konstantin* 15. sz. VI. 17-én *Révhely*, (Ung-m.) Inf. *Polyák* *György* 12. sz. VI. 18-án *Havasköz*, (Ung-m.)

Vitéz hadített. *Szuszka* *Staniszlau* tizedes járőrparancsnok *Galajda* *Mihály*, *Estók* *István*, *Dudaskó* *Tamás* gyalogosokkal egy éjszakai járőr útjában szép hadicselekményt vitt véghez. Bátor és sneidig kezdeményezéssel a drót akadályaink előtt észrevett ellensé-

ges hallgatózó vezetőkeket szétrombolták és nagy ellenséges fegyvertűz közben állásainkba szerencsésen visszaérkeztek. Leide hadosztály parancsnokunk a legfelső szolgálat nevében parancsban fejezte ki elismerését a bátor harcosoknak.

— **A magasabb tábori pótadj.** A magasabb tábori pótadj június elsejével megszünt. Megkérdeztük az érdekelt századparancsnokokat és bataillonskommandánsokat, mi a megjegyzésük erre az intézkedésre. Egyértelműleg kegyetlen igazságtalanságnak minősítették azt. A magunk részéről is csak az a hozzáadni valónk, hogy pénz dolgában csak olyan intézkedéseknek van helye, melyek *adnak*. Különösen sujtja az intézkedés a tartalékosokat, kiknek a háború 3 éve után igen gyakran a katonai fizetés egyetlen jövedelmük, melyből családjukat is fenntartják.

— **Fürdő a lövészárookban.** Ezredünk mostani fekvése sok olyan természeti előnyt rejt, mely méltó a megemlítésre. Ilyen a 16-ik századé is, melynek halszárnyán egy patak vágja át az árkot. Pár lépésre az árok mögött mesterséges esése van a víznek, mely alatt a víz mélyebb medret vájt. Ez a meder most gondosan berendezett szabad fürdő s a 16. század legénysége boldogan használja.

— **Köszönet.** *Adler* *Sámuel* ur, ezredünknek éveken át békében volt szállítója 200 koronát adományozott, ezredünk özvegy- és árvaalapja javára, 50 koronát pedig a „*Katonaotthon*“ céljaira. A nehéz időkben — saját levele szerint — így óhajtja kifejezni azt a megbecsülést és hálát, melyet a fronton küzdő katonának iránt érez. A szép adományért fogadja a nemes szívi adakozó az egész ezred hálás köszönetét.

Olvassa el a

66-OS

TÁBORI UJSÁGOT

és megismeri az igazi
harcos bakaszellemet!

PILLANATFELVÉTELEK

Alkony.

Egy soktornyú színes város előtt, mikor a nap a hegy mögé indul: én ároklakó, fegyvert-szorongató, — leülök az agyagos rögre.

Kigyózó árokban, nedves fedezékben sokan vagyunk nagyon: borostás emberek, hároméve — harcoló hősök.

Elöttem mennek, fel s alájárnak, vacsorát visznek, vizet cipelnek elmerengő, hazagondoló fejjel, ott-honjáró, szabadságos álmokkal.

De szemük szomorú boltive alól vitézek tekintete villan s gyűrött ruhájuk alatt sok csatát győzött, bátor szív dobog.

Szellő kél, hűsítő; onnan jön hegyek tövéből, szép Magyaország-ból: én ároklakó, földalatt élő bilincse verem honvágyaimat.

Lövészárók felett, a földhányáson három szál buza kalásza szökött: megbabonázott a három szál kalász, elbagyaszt a bánatok terhe.

Szeretnék kiülni zöldülő pázsitra, pihenni bársonyos gyepen, járkálni lombos fák alatt, szerelmes mesékkel karbafofózva. . .

Szeretnék ilyen alkonyat táján akáclobos magyar faluban öregeknek jóestét kívánni, befordulni egy rácsoskapun.

Hallgatni harangköndulását. . . Jaj, itt csak az ágyu bömböl! Cserbenhagyott szép merengésem; feltem viperaként golyók sziszegnek. . .

Hajnal.

Itt is van madárdalos, szerelmes hajnal, pacsirták dalolnak fenn a levegőben. A gépfegyvernél a fiatal zászlós biztosan szerelméről ábrándozik; az előretolt árokban infanteriszt Szabó falujabeli Julcsájára gondol.

Itt is van szerelem, hol golyók süvitnek, nagy aknák dobbannak, gránátok robbannak. Itt is van sze-

relem, mert a pacsirták dalolnak, mert a hold eltűnik s a homályosság, a bizonytalanság bevonja a lelket dallal, mámorral.

Itt is van szerelem, álmodozó szerelem. Itt születnek a gondolatok, a dalok, a nóták, a hangjegyek és ahol hősök halnak: — *itt születik az ember*, aki hallja golyók süvitését, aknák dobbanását, gránát robbanását.

Itt is van szerelem, álmodozó szerelem. A hajnal szépségét ne keresd otthoni városok körül. Én mondom: a hajnal csak a harc-téren szép egy végtelen éjszaka után, mikor nem látjuk, honnan jön a vész, hol kél a halál, honnan indul a golyó. Meghuzódunk szűkös zugokban, lessük a pirkadást, világ-hasadást, életmentő szerelmes hajnalunkat.

Ezer halál közt, veszedelmek közt lessük a hajnalt, a megváltót. Ez az isteni. Kisérni változó felhőket, hold elbujását, mosolyogni a hajnalpir felé, felszívni a világot, üdvözölni az első napsugárt.

Ilyenkor érzésünket — mily koldus e szó! — leírni nem lehet; szemünk szórja a jókedvet, az élet tüzét; epedő ajkaink az eget szürcsölik, melynek nyitott örvénye tele van fénnel, napsugárral.

Csukott szemekkel, kulcsolt kezekkel a Napba nézünk: átéltük ezt az éjszakát is, megértük a gyönyörű reggelt!

Hol kapható a 66-os Tábori Ujság? Az a meleg érdeklődés, mely lapunkat megjelenésétől kezdve nemcsak a táborban, de odahaza is kíséri, szükségessé tette annak különböző helyeken való elhelyezését. Lapunk a következő helyeken kapható: Az ungvári összes dohánytözsdékben, továbbá Ungvár, Csap, Munkács, Bályu, S. A. Ujhely és Nagymihály vasutállomásokon.

* **A pergőtűz elosztása.** Csapattisztek voltak együtt s évődő hangon tárgyalták meg a háború keserveit. Szóba kerül az orosz offenzíva lehetősége és így annak legkegyetlenebb része — a pergőtűz is. Ezerféle megjegyzés hangzik el a védekezés különböző módjairól, de végeredményben megjegyeznek abban, hogy nem jó dolog az. Az egyik tiszt megjegyzi: — Miért nem osztják el a pergőtűzet úgy, mint a kitüntetésekét? — Nem értjük!

Pedig egyszerű! 75% a vezérkarnak, 15% a tüzérségnek és 10% a gyalogságnak.

* **Messzire visszament.** Az ütközet forgatagában, különösen ha visszavonulás van, óriási terepet jár be az ember, anélkül, hogy észre venné. Egy ilyen gyászos napon történt, hogy egy baka elszaladt csapatától, de egyszerre csak megállítja egy tiszt:

— Mit keresel itten? Mars vissza a csapathoz!

A baka mentegetőzik:

— Ezredorvos ur kérem, én csak nehezen menekültem meg, a többi elesett, elfogták. . .

— Semmi ezredorvos, én *vezérkari* kapitány vagyok!

Bocsánatot kérek, de nem is gondoltam, hogy *ilyen messzire* hátra mentem. . .

* **Az eperjesi dalosmadár.** A nyári nap melege arra készítette az eperjesi tisztit elkezdte vezetőjét, hogy a szabadban teritsen ebédhez. Épen generális vendége volt az étkezdének s a sűrű lombozatu fák árnyékában igazi ünnepélyes hangulat uralkodott. Jó ebéd tette még kedvesebbé a derűs társaságot, mikor e kis földi paradicsot-

mot egyszerre csak gyönyörű madárdal töltötte be. A tisztek ámulva hallgatták a természet dalosát s kutató pillantások keresték a lombok között, vajjon rigó, kanári vagy más madár szól-e olyan szépen. A „szakértők“ fölényesen megállapították, hogy fülemile csattogott, de látni – senki se látta az édes dalnokot. Ezen pedig nem lehet csodálkozni, mert a dalos ott ült az asztalnál, ott evett a többi tiszttel, mert a jó madár N. hadnagy volt.

* **Ellesett párbeszéd.** Miért nem jelentkezik Zugführer? Micsoda rendetlenség ez! De álljon haptákba. . . ne álljon itt mint egy suszter. Mi maga civilbe?

— Jelentem alásan — cipész vagyok.

* **A talányos fonogramm.** Derék vadászszázadunknál a telefonista nem volt otthon s annak távollétében egy fonogramm érkezett, amelyet nagy szakértelemmel a tiszt szakács vett föl és egy legény pedig „klajbászát“ nyálozva a következő változatban irt le:

száma, 376. mai. dátum, 4. óra, délután, cím, Jagd, Kompáni, ulóbsz, kiberen, gég, rikung, provján, ofiszér, ben, verden, alá, irás. Rikkung, derrenddel, oficzér.

Öreg este lett, mire kitalálták a talányos sürgöny értelmét. Az eredeti példányt a szerkesztőséggel szemben levő „rókalyukban“ közszemlére tettük.

* **A 15. század megfigyelője.** Varga főcukrásmesterünk, a torták, piskóták, kuglerek harctéri művésze, derék fiu, jó katona, de ha a muszka tüzerek veszekedni kezdenek a mieinkkel, otthagya habot, cukrot, felöle megégphet a sütőben a krémes, feltünő gyorsasággal me nekül a biztos rókalyukba.

A minap is peregni kezdtek az ágyuk, hozzávéve még nem is a muszka komác, de saját tüzéségünk kívánt jóévtágyat az ebédhez a muszka tüzereknek. Csunya sivítással reptülnek keresztül fejünk felett a gránátok. Azaz még csak egy

sivított keresztül, a Varga máris szaladt ki a konyhából, valami kavaró szerszámot is kezében felejtve.

— Hova igyekszel olyan nagy-szaporán pajtás? kérdi egy nyugalmommal pipázó magyar.

— Hagyj békét! Nem látod, hogy lönek, megyek megfigyelni. Azzal szaladt befele a rókalyukba.

Sakkparti.

Zászlós: Szóval úgy, ahogy megállapodtunk; a nyertes 5 szivart kap. Rendben van?

Hadnagy: 25 cigarettát inkább, hisz' úgy is tudom, hogy nem faszólsz szivart.

Zászlós: Ne törődj vele. Meglesz.

Hadnagy: No jó! De előre is kijelentem, hogy a legszigorubb piesztusé. Különben kérlek zsüri te majd figyelj, hogy semmiféle félreértés ne legyen. A zászlós ur nagyon gyakran megfeledekezik magáról és lépéseit visszaszívja.

Zászlós: No, kérlek csak te ne beszélj, te is nyole figurával csinálsz egy huzást.

A zsüri (szerényen): De talán térjünk a játékra . . .

A kezdő huzásokat minden nagyobb összeütközés nélkül teszik meg. Egyszerre a játék hevében a hadnagy ur a már helyéről kimozdított királynőt a fenyegető halálveszedelem elől a legtermészetesebb mozdulattal visszahuzza, mire a

Zászlós: Kérlek ez nem játék; vagy van piesztusé vagy nincs, tessék a királynővel lépni, vagy abba hagyni az egészet.

Hadnagy: Hát csak nem gondolsz ilyen örültnek, hogy józan fővel ezt lépem. Ez csak elnézés volt. Különben is reális játéknak tartanád te azt, amelynél ily olcsó nyereségek után jutnál a győzelemhez?

Zászlós: (kissé lécsillapszik) No jó, még ez egyszer van pardon . . .

A játék tovább folyik s a hadnagy a zászlós egy-két rossz huzása után előnybe kerül . . .

Hadnagy: Zsüri, mit szólsz ehhez a kis partiéhoz? Sejtéd, hogy valaki megbukott, szinte érzem már számban azoknak a finom szivaroknak aromás füstjét.

Zászlós: Persze, te csak így tudsz

nyerni, kiültöd minden figurámat, amit elnézek, visszaveszed összes elhibázott lépéseidet és amikor üres a csatater és a győzelem könnyű, akkor diadalmaskodol. Igazi szép partiet, amilyeneket én játszom, tőled még nem láttam egyszer sem.

Hadnagy: Milyenek azok a te szép partiejaid?

Zászlós: Egyenlő erők mellett, egyenlő harcban komoly győzelmet aratni.

Hadnagy: Üres fecsegés, faj neked a közeli vereség, meg az öt szivar.

. . . Folyik a játszma, fordul a kocka és a zászlós kezd fenyegetővé válni . . .

Zászlós: (kárörömmel). No barátocskám! Még mindig csiklandozza orrodát a szivarfüst? Én azt hiszem, inkább a bosszuságtól viskiet. Mi lesz a szivarokkal?

Hadnagy: Jó jó, csak várjuk be a végét. Különben is ezt nevezed te szép játéknak? Hol van itt a szépség?

Zászlós: Mindenesetre szebb, mint a tied, fejfel van megjárva és ha szépségégha van benne, az csak a te játéknak következménye.

. . . A következő lépésnél a zászlós hlbáz és a figurát vissza akarja huzni, mire a **Hadnagy** (kitörve): Éz már mégsem járja; vagy van piesztusé vagy nincs, nem engedek semmiféle lépést visszavenni.

Zászlós: Te is visszavontad.

Hadnagy: Az egészen más volt!

Zászlós: Az nem volt egészen más. Vagy játszunk tisztességesen, vagy felállok. — Mit szólsz hozzá zsüri?

A zsüri (aki a nehéz helyzetben maga sem tudja, mit csináljon, egyiknek sem ad igazat.)

. . . Erre nekiesnek mindketten a zsürinek, öt szidják, amiért nem figyel, majd egymást igyekeznek tulkiabálni. És a következőkben, a hangzavarban az ártatlan zsüri alig tud eligazodni . . . Nem játszom veled többet . . . Hol van az öt szivar? . . . Én nyertem meg a partiet, nem te . . . Szépen nyerted meg . . . Edd meg a szivarjaidat, azt is lesheted, amíg én még egyszer lellök veled a kockás táblához . . . Ez is tisztességes játék; előre kimondja, hogy nem huzza vissza a lépést, mégis megteszi . . .

A figurákat a vihar lesepri a tábláról, de nem sokáig; egy félóra mulva ismét békésen állanak egymással szemközt, éppen úgy, mint gádzáik . . .

Barna.

TÜNÖDÉSEK.

Vajjon miért nem készít kolbászt a mi virstlgyárunk, mióta a lovak takarmányozása jobb lett?

*

Vajjon mikor készül el a M. Őrnagy vaskoronarendje?

*

Vajjon hallottak-e valamit a sváb-bogarak, hogy a rókaljukakban keresnek menedéket?

*

Vajjon tartanak-e Stanislauban országos vásárt?

*

Vajjon a kantinunk mikor fog rendezni végeladást?

*

Vajjon miért nem jár erre ablakostól, hogy becsinálhatnánk a mine légnymásától kitört ablakunkat?

TERMÉSZETRAJZ.

Századparancsnok.

I.

(„Beförderungseingabe“ előtt).

— Nagyon kedves, jóra való ember az a mi kommandánsunk.

— Igen! Ugy tudom mind a ketten be vagyunk adva.

— Nem csak azért, mert beadott bennünket, hanem általában. Igazi katona.

— Igazságos ember! Látod a Rosenzweiget dacára, hogy sokkal öregebb katona és régi harcos, mégsem adta be.

— Mert Rosenzweig nem való tisztnek. Hiába a parancsnokunk igazságos ember.

— Én nagyon szeretem.

— Én is!

II.

(„Beförderung“ után.)

Gratulálok!

— Neked is!

Azt hiszem megérdemeltük!

— Meg. Épen elég ideig vártunk. A kompani-kommandón voltál már? Én igen!

— Én is. Szóval már tudod, hogy nem kapunk „zugot.“

— Tudom. Elég furcsa.

— Legjobb volna más századhoz menni.

— Természetesen. Minek adott be bennünket, ha nem bizik bennünk.

Mintha olyan nagy dolog volna az, zugskommandánsnak lenni.

— Neki nagy dolog, mert train volt.

— Most van először a harctéren, nem csodálom.

— Azért szalad minden „geller“-re a rókaljukba.

— El is megyek tőle. Holnap ugy is le kell mennem valami kurzusra, megkérem az adjutánt, tegyenek át egy más századhoz.

— Az adjutánt?

— Igen.

— A sapkát leveszed?

— Le! Már jár.

(Jön a századparancsnok. Egyszerre köszönnek.)

Respekt!

Szervusztok fiuk. Mi ujság?

— Semmi.

— Néztük a drótakadályt.

Pizskos a háta főhadnagy ur!

(A gondos kezek jobbról-balról kefélik, tisztítják a századparancsnok tiszta kabátját.)

A hősivók.

I.

(Belépnek egy szolid deckungba.)

— Bort! Servus!

Servusztok!

Nem ülünk le üres asztalhoz!

— Borom az kevés van fiuk.

— Micsoda hadnagy az, akinek nincs bora?

— Elfogyott.

— De cigarettával, talán csak megkínálsz bennünket?

— Abból van még öt darab.

— Szép kis házigazda! Pfuj!

Gyerünk tovább.

(Nagy robajjal távoznak.)

II.

(A hősivók otthon.)

— János, adj egy pohár vizet!

Mindig csak vizet. Mért nem tetszik már egy kis bort inni?

Három napja ott fekszik a fasszűng. Bizony isten kár a hadnagy urnak bort faszolni.

— Cigaretta van?

— Már hogy' volna? Hát nem haza tetszett küldeni tegnap ötven darabot? De jobb is, mert az is itt gyűlne össze, mint a bor.

(Foll)

Minuska.*

(A történet színhelyén rögtönözte s el-énekelte B. P.)

Egy kis „Minuska“ azt kívánta tudni módfelett:

A mi lövészárkunk belül jaj milyen lehet.

Egy szép holdas nyári estén addig érzeleg,

Mig megendedik, hogy szépen látogasson meg.

Jött a „mine“ mint egy tüzes karika;

Jobbra, balra szaladt a begyult baka.

S lecsap buffanósan, csiti-csati-csattanósan:

Pont az árokba jött a kis minuska.

* Gyengébbek kedvéért: a „Minuska“ egy veszedelmesen robbanó akna s ahol leesik, közelben tartózkodni nem egészséges.

Hirdetmény.

Egy használt, de jó karban levő gyalogsági ágyut szeretnék venni a kisfiam részére. Komoly ajánlatokat „Játékszer“ jeligré az első vonalba kérek.

Tartalékos János,
hadnagy.

Nyilatkozat.

Azon vádilletményi táblázat, mely által mintha herr zugsführer ur Pancsák az én számban einc tempóra hapták marsot járna, merő játszi képzelet, azon súlyosbító körülmény-nél fogva, hogy feltűnően kis szájam ellenében e kiszólás, mint alaptalan kezelendő.

Infanterist Bencsik.

**Olvassuk és terjesz-
szük a**

66-OS

TÁBORI UJSÁGOT.

KÉPREJTVÉNY.

Megfejtési határidő: 1917. évi július hó 15.

Lapunkra előfizettek, illetve „Katona-Otthon“-unk javára adományoztak: Gojdiics Ödön főgimn. tanár Havasköz 10 K, Dr. Horvát Rezső orvos 20 K, Gojdiics István önkéntes 20 K, Halmos Dezső hadnagy 10 K, Blum Pál zászlós 10 K, Romanec Aristid főhdgy 10 K, Blaschke hadnagy 10 K, Safranek hdgy 10 K valamennyien eperjesi lakosok, Balkányi Mór Tótsóvár 10 K, Langer Salamon Eperjes 10 K, Singer Oszkár 20 K, Hercog S. 20 K, Bettelheim Miksa s tsai cég 20 K, Glückstahl Lajos 10 K, Weil Mór 20 K, Kemény Ignác 20 K valamennyien bpesti lakosok, Rosner Margit Szinerváralja 10 K, Bötös Kálmán hdgy Eperjes 10 K, Bréda Erzsike Hegyi 10 K, Brener Henrik Nagymihály 5 K, Kacsanovszky

Ilona Roskócz 10 K, Grosz Ilonka Kékcse 10 K, Hodula István zászlós Táb. posta 145. 10 K, Karcub Szilárd zászlós Tposta 377. 10 K, Dr. Gulácsi Árpád főorvos Ungvár 10 K, Schönfeld Mancsi Bpest 10 K, Fejér Andor Nagymihály 20 K, Berkovics Márkus Nagymihály 10 K, Markovics Albert Nagymihály 20 K, Fekete Jenő városi főállatorvos Nyiregyháza, Harmat Ödön agyagiparisk. tanár Ungvár 20 K.

Kéziratokat nem adunk vissza. Lapunk olvasóinak készséggel adunk felvilágosítást utbaigazítást minden ügyekben.

Pató Pál. Kérjük a nevét.

Gál János. Kérését teljesítettük.

B. B. Szeben. Folytatás nem lesz? Mert mi igen várjuk.

Vén lobogós. Várjuk szives közreműködését, különösen a megirt tárcát.

Felelős szerkesztő:
FEJÉR IGNÁC hadnagy.

Ha Budapestre utazik

(☺ ne mulassza el ☺)

Glück Sándor és társa cég

áruházát — Rákóczy-ut 44. sz. az „EMKE“ kávéház mellett — meglátogatni, hol mindennemű illatszerek, pipere, háztartási cikkek nagy választékban kaphatók.

Katonai kintinok (Marketenderei) legolcsóbb bevásárlási forrása.

Mindennemű papíráruk író-, levélpapírok és írószerek jutányosan beszerezhetőek

SZÁNTÓ LAJOS

Papírárugyár és papírnagykereskedésében
BUDAPEST

Telefon sz. 47 77.

V. Úgynök utca 19.

Telefon sz. 47 77

Marketendereioknak különösen alkalmas bevásárlási forrás.